

napotile, počakati na čarsko gardo, napadanje opustiti in Osmana z šancami obdati in v Plevno zapreti. To je zdalo. Do 24. okt. je privrelo iz Rusije toliko vojskov, da so ne samo Osmana popolnem obkolili, ampak tudi vse druge turške generale tako zadržavali, da ti niso mogli Turkom v Plevni zaprtim pomagati. Osman se tega ni nadejal in je torej potrpljiva čakal na rešenje, čakal je 60 dni od tistih dob, ko so mu pripeljali zadnjo krat živeža in streljiva, čakal je 45 dni, odkar je bil popolnem od zunanjega sveta zaprt. Od svojih vseh 95.000 mož imel je še kakih 45.000 na nogah, vse drugo je bilo že ubito, ranjeno ali boleno. Glad, zima in bolezni začele so ga čedalje huje stiskati. Drugi teden decembra se je nebo v oblake zavilo, sneg je začel naletavati, oster krivec nemilo iz Rumuneje čez Donav briti, turški vojaki, v razcapane poletne brnje bomo oblečeni, so kar samega mraza drgetali in z zobmi klepetali, na katere še tudi kaj djati niso več prav gleštali. Sedaj sklene Osman zadnje moči zbrati in z njimi vdreti skozi rusko-rumunske šance in sicer proti Vidinu. Vsakemu je dal za 3 dni živeža, 150 patron, 1 par novih opank in olja za puške. Od 204 kanonov je dal, razve 77, vse pokopati ali z dinamitom raznesti; 24.000 holenih in ranjenih je pustil ležati v Plevni brez vsake pomoči. Z zdravimi 44.000 Turki, 77 kanoni in 600 vozmi, pred katerimi so bili slednji njegovi voli vpreženi, se je začel v noči 9.—10. dec. tiho pomikati po dvema mostoma čez reko Vid, da bi se unkraj vode po planjavi spustil proti Vidinu. Ali Rusi so njegovo namero že 3 dni prej izvedeli in 9. dec. zvečer ob 10. uri je ogleduh prišel praviti, kako Turki proti mostoma gomazijo. V Plevni so Rusi zagledali mnogo lučie in skozi trdo temo se je slišalo drdranje kanonov. Rusi in Rumuni so torej imeli dovolj časa na krvavo odločbo pripravljati se. Ob 4. uri zgodaj bili so vsi na nogah in ko se je deniti začelo, zapazili so, kako je vse črno Turka lezlo čez Vid na stezo proti Metropolju, ki pelja potem kraj Donava v Vidin. Sedaj so torej vedeli, kder hoče Osman rusko ograjo prekrniti in so tedaj hitro od vseh strani tje svoje sile tiščali, Rusi od juga, Rumuni od severa. Streljati pa niso hotli, dokler ni bil večji del Turkov že čez most. To je bilo okoli 8. ure. Nebo je bilo temno, oblačno, kakor da bi vsak trenutek začel sneg iti. Sedaj zablise iz 40 kanonov, v strahovitem gromenju siplje iz jeklenih žrel točo krogelj in granatov na Turke. Boj se je začel. Turki so pred seboj tirali omenjenih 600 vozov in trčili na ruske šance, kder so bili grenadirji nastavljeni. Ko so ti zagledali bližajočega sovražnika, začeli so iz svojih berdank grozno naglo in gosto streljati. Živina je hipoma postreljena ali divja razkačena v turške čete nazaj. Hitro stopi 12.000 Turkov pod poveljništvom Osmana samega v bojni red in se spusti kakor blisk naglo nad ruske šance. Kakor silen vihar zaženejo se čez

plan, vkljub toči ruskih krogelj, vderejo v šance, posekajo kanonirje, vzamejo kanone in vržejo pešake vun, skoro ves severijski regiment je uničen, prva vrsta ruskih šanc predrena; toda druge in tretje vrste ne morejo vzeti, ne utegnejo napasti. Kajti general Strukov jim hipoma 3 regimente grenadirjev nasproti tresne. Z grozno srditostjo planejo ti junaki na zasopljene Turke, jih zgrabijo z bajonetom, pobijejo hipoma vse, le malo se jih reši z pobegom iz šanc nazaj za vozove. To je bilo okoli 9. ure. Osmanov napad je bil odbit, ruske šance predreti nemogoče. Osman, čeravno na nogi ranjen, komandira še dalje in sicer iz voza, na kateri so ga iz konja preložili. Vkaže iti nazaj v Plevno, kar pa tudi že ni bilo več mogoče. Rusi in Rumuni so namreč hitro, ko so Turki šance okoli Plevne zapustili, v nje vdrli, mesto zaseli in v Turka od 4 strani začeli strahovito tiščati. Cele 4 ure je 400 kanonov bljuvalo ogenj in smrt v Turke, ki so se na sredi strahovito gnjeli in zaletavali sedaj na Skobeljeva, sedaj na Rumune, potem zopet proti Strukovu ali pa nazaj proti Plevni. Ali vse je bilo zastoj. Rusi in Rumuni so pritiskali čedalje bližje in silniše, uiti ni bilo nikamor mogoče, udati se edino rešenje še nepoklanim ljudem. Okoli 1. ure popoldne vzdignejo Turki belo zastavo ali bandero blizu Opanesa na severo-zahodnji strani od Plevne. Rusko-rumunski ogenj utihne in 10 minut potem se uda Osman ruskemu generalu Ganeckiju in Turki pomečejo, vsak tam, kder je stal, svoje puške in patrone na krvavi sneg. Bojišče je bilo kar nastlano z orožjem. Kako so Rusi v Plevni našli, kako z Osmanom in jegovo vjeto vojsko ravnali, to bo pa „Slov. Gosp.“ svojim čitateljem prihodnjič razložil.

Smešničar 1. Neka pijanka se je podala v Trsat na božjo pot k Materi božji. Žejna stopi v bližnjo krčmo in se žganjice, toda po stari navadi in pozabivša, da se hoče poboljšati, preveč napije. Potem gre v cerkev. Ko pride pred veliki altar se njej začne po glavi vrteti tako, da je na glas vskliknila: „uj, blažena Majčica božja, kak' sem jaz sveta, ker Majčica božja okolo mene hodi, namesto jaz okolo nje“. J. Petépan Škrilev.

Razne stvari.

(Konfiskacija štev. 50. „Slov. Gosp.“) je c. k. okrajna sodnija potrdila, ker se je našla pregreha v poročilu o zatrenju kat. polit. društev na Tirolskem in zborovanju freimaurerjev na Dunaju, potem v poročilu o razprodaji verskih in protiverskih knjig na Moravskem, dalje o zaukazih deželnih šolskih svetov v Spod. Avstriji in na Štajerskem. Pritožbe ni vložil, ker itak nič ne pomaga. Škode ima „Slov. Gosp.“ 35 gld. Vsa poročila vzel je iz nemških listov, ki niso bili konfiscirani.

(*Učiteljske spremembe.*) G. Jan. Glinšek pride za učitelja k sv. Doroteji pri Dornavi, g. Ludvik Tribnik pa za podučitelja k sv. Križu pri Slatini. Službeno doklado dobil je g. Franc Šijanec pri sv. Duhu pri Lučanah.

(*List „Učitelj“*) kojega je pisal marljivi g. Lapajne v Ljutomeru, je prenehal izhajati. Pogoste konfiskacije in tožbe so mu življenje zadušile.

(*Lončarska posoda*) g. Schütz-a v Libojah za Celjem je tako izvrstna, da je bila v Gradcu od štajerskega društva za povzdigo obrta odlikovana z srebrno državno svetinjo.

(*Za uboge Črnogorce*) so poslali č. g. dr. Jožef Muršec 5 fl., g. Matevž Kandolf 2 fl., blagorodna Urša Gomilšakova 5 fl. in g. Matjaš Gomilšak 1 fl.

(*Ponarejena „Slovenska pratika“*) se prodavlje; zunanja podoba je pravej pratiki, katero že od nekdanj izdaja g. Blaznik v Ljubljani, slična, le podobe sv. Jožefa nima cesarskemu koleku nasproti. Ta pratika je nezanesljiva, ker sejmове krivo nastavlja in še niti za imena naših okrajev prav ne vé; tudi ima eno prav grdo in popolnem lažnjivo povest zoper sv. misijone itd. Kmetje, kupujte pratiko, ki ima sv. Jožefa na prvem listu!

(*Priporočba dobrih listov.*) Šaljivi list „Brenčelj“ v Ljubljani izhaja 2krat v mesecu in stane 80 kr. za četrt leta, 1 fl. 50 kr. za $\frac{1}{2}$ leta in 3 fl. za celo leto. Hrvatske „Pučke novine“ v Zagrebu so Novicam podobne in stanejo 4 fl. Edinost v Trstu izhaja po 2- ali 3krat na mesec in velja 2 fl. 40 kr.

(*G. Simetinger*), nadzornik tržaške zavarovalnice bo ta mesec zopet več dekanij naše škofije obiskal.

(*Za družbo duhovnikov*) so vplačali č. gg. Arženšek, Feichtinger, Hribovšek, Lednik, Presečnik, Slanič po 11 gl. in vsi ob enem ustanovnino dopl. — Strašek 20 gl. (poprej že 40 gl.), Flek 11 gl., Kukovec 11 gl., Petan 11 gl., Kramberger Mart. 13 gl., Vraz Jož. 10 gl. — Letnino so vplačali: Feuš 2 gl., Napotnik 2 gl., Strajnsak Mart. 2 gl., Vraz Ant. 1 gl., Vraz Ivan 1 gl., Planinšek 1 gl., Zabukošek 1 gl.

(*Spremembe v Lavantinski škofiji.*) Č. g. Jožef Jurčič pride za kaplana na Pako v brašlovski dekaniji.

Listič opravištv. Č. g. D. na S. Polskavi: za 1878; g. Razlag prejel za štiri; g. P-č pri sv. Marku: vse dobili; č. g. Ž-r v Č. doplačal ustanovnino; g. B. Vr. v Vojniku za 1878, ker je za lani že plačano.

V Mariboru. Krompir 2 fl. 30 kr. Hl. — fažol 16, leča 28, grah 26 kr. Kg. — Pšeno 13 kr. liter. — Pšenično gres 25, prednja moka 22, srednja 20, polentna moka 14 kr. Kg. — Kravje maslo 1 fl. 20 kr., svinjsko maslo 86, slanina frišna 62, slanina prevojena 78 kr., puter 1 fl. 10 kr. Kg. — Jajce 2 za 6 kr. vsako. — Govedina 48, teletina 55, svinjetina mlada 54 kr. Kg. — Mleko frišno 12, posneto 10 kr. liter. — Drva trda fl. 3 60 mehka, fl. 2 70 Kbmt. — Ogeļje trdo fl. — 90, mehko 60 kr. Hl. — Seno 3 fl. 10 kr. slama 2 fl. 90 kr., stelja 1 fl. 80 kr. za 100 Kg.

Loterijske številke:

V Trstu 29. decembra 1877: 66, 2, 72, 77, 30.
V Lincu „ „ 76, 86, 21, 31, 9.
Prihodnje srečkanje: 12. januarja 1878.

Najnovejši kurzi na Dunaju.

Papirna renta 62 95 — Srebrna renta 66 25 — Zlata renta 74 15 — Akeije narodne banke 786 — Kreditne akeije 206 — 20 Napoleon 9 60 — Čs. kr. cekini 5 70 — Srebro 104 75.

Svojim prijateljem in znancem naznanjam, da sem se preselil na Dunaj ter jim pri tej priložnosti javljam srčen pozdrav!

P. E. Kornfeld
bivši kaplan pri sv. Trojici v Halozih.

Denarji najdeni.

Ta, ki jih je izgubil, naj se z vsem izkaže pri predstojništvu občine Krčevine pri Mariboru do slednjega sušca t. l.

LIVARNA,

Badgasse Nr. 9
blizu sl. cerkve.

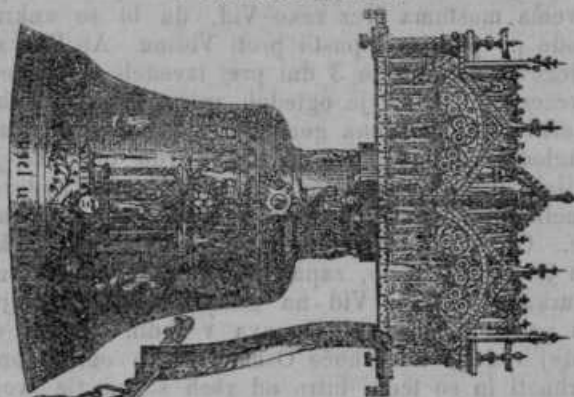

C. kr. izk. pr.

Številnih priznanih
za zlate zvonove
je priredjenih za
ogled.

zvonarna in livarna

g. Janeza Dencel-na in sinov
v MARIBORU

zliwa posebno izvrstne zvonove iz najcenejše zvonovine v vsakej velikosti s iz nova izumljenimi pre-gibnimi kronami (ki se naj ne jemljejo za navadne debele, lite tečaje) na vsakojaki glas, katerega koli kdo želi, bodi v popolnih, vbranih akordih ali kot spolnilo že obstoječih starih zvonil z jasnim in čistim glasom pod poroštvom; zvonove, ki se s starim nebi vjemali, vzememo zopet nazaj. Zvonilno spravo priskrbimo iz razne robe, kakoršno pač kdo želi: iz kovanega, iz litega železa ali iz besemerskega jekla in iz hrastovega lesa in sicer po novem načinu s blazinicami na perotih takó, da se zelo lekho zvoní in v zvoniku nič ne trese.

Ilustrirane obrazce dopošljemo, kdor jih želi, brezplačno po pošti!

3—14